

Sygn. akt IV U 506/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 r. we W.

odwołania S. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 12.06.2015r. nr (...) -SER-1-O.-07- (...)

w sprawie z odwołania S. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznaje powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27.11.2013r. za 8 % uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6.240 zł (sześć tysięcy dwieście czterdzieści złotych).

UZASADNIENIE

Ubezpieczony S. J. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 12 czerwca 2015r. numer (...) -SER-1-O.-07- (...), na podstawie której organ rentowy odmówił mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu stanowiska podał, że organ rentowy odmówił mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, gdyż jego były pracodawca nie przedłożył protokołu ze zdarzenia, któremu to zdarzeniu – podczas rozprawy sądowej – nie zaprzeczył i które to zdarzenie uznane zostało za wypadek przy pracy. Zarzucił, że w/w stanowisko jest dla niego krzywdzące ponieważ nie otrzymał jednorazowego odszkodowania z przyczyn, na które nie ma żadnego wpływu. Podał, że ma niesprawną kończynę górną i ograniczoną możliwość wykonywania pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że decyzją z dnia 12 czerwca 2015r. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r., z uwagi na fakt, iż ubezpieczony do wniosku nie przedłożył protokołu powypadkowego zaś zawarta w dniu 7 października 2014r. przed sądem ugoda nie stanowi podstawy do przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Ubezpieczony S. J. był zatrudniony u B. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w S., na podstawie umowy o pracę, w okresie od dnia 1 czerwca 2006r. do dnia 30 maja 2014r., na stanowisku kierowcy, robotnika drogowego.

Dowód: - świadectwo pracy, w aktach ZUS

- zeznania świadka B. M., k. 23-24

W dniu 27 listopada 2013r. ubezpieczony wykonywał, na rzecz pracodawcy, pracę w B. przy rozbiórce wyjazdu. Ubezpieczony, przy użyciu kilofa, skuwał beton. Podczas wykonywania pracy, po kilkukrotnym uderzeniu kilofem w chodnik poczuł w lewym łokciu skurcz i pieczenie. Z uwagi na powyższe przerwał pracę przekazując ją do wykonania koledze z informacją, że boli go ręka. Tego samego dnia spróbował, przy wykonywaniu prac porządkowych, podnieść pustą paletę jednak natychmiast ją upuścił z uwagi na ból.

Na miejscu nikt nie udzielił ubezpieczonemu pomocy. Po zjechaniu na bazę, ubezpieczony przebrał się z odzieży roboczej czując, że coś jest nie w porządku ponieważ nie mógł wyprostować lewej ręki.

Po przyjeździe do domu udał się, tego samego dnia, do (...) Szpitala (...) – Centrum Medycyny Ratunkowej we W., gdzie rozpoznano u niego zerwanie przyczepu dalszego ścięgna mięśnia dwugłowego ramienia lewego.

O zaistniałym zdarzeniu pracodawca ubezpieczonego powziął wiedzę tego samego dnia, jednak nie sporządził protokołu powypadkowego.

Dowód: - wniosek o wypłatę odszkodowania, w aktach ZUS

- zgłoszenie do ubezpieczenia, w aktach ZUS

- karta informacyjna, w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV P 802/14

- zeznania świadka B. M., k. 23-24

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 23-24

W dniu zdarzenia ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym.

(okoliczności bezsporne)

Pozwem z dnia 11 lipca 2014r. (data stempla pocztowego) wniesionym do tut. Sądu a skierowanym przeciwko B. M. powód S. J. (ubezpieczony w niniejszej sprawie) wniósł o ustalenie, że zdarzenie jakiemu uległ w dniu

27 listopada 2013r. stanowiło wypadek przy pracy. (sygn. akt IV P 802/14)

W dniu 7 października 2014r. strony zawarły ugodę sądową, w treści której pozwany oświadczył, że uznaje, iż zdarzenie z dnia 27 listopada 2013r. stanowiło wypadek powoda przy pracy podczas wykonywania przez powoda prac drogowych z użyciem narzędzi ręcznych, którego skutkiem było doznanie przez powoda urazu mięśnia dwugłowego ramienia lewego.

Dowód: - pozw, w aktach sprawy tut. Sądu sygn. akt IV P 802/14

- ugoda z dnia 7 października 2014r., w aktach ZUS oraz w aktach sprawy tut. Sądu

sygn. akt IV P 802/14

W dniu 25 lutego 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r.

Dowód: - wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania,

Pismem z dnia 5 marca 2015r. organ rentowy wezwał ubezpieczonego do przedłożenia protokołu powypadkowego.

W odpowiedzi na wezwanie ubezpieczony oświadczył, że nie posiada protokołu powypadkowego, gdyż pracodawca nie dopełnił formalności w tym zakresie, w związku z czym toczyło się postępowanie, w trakcie którego sąd ustalił, że sporne zdarzenie stanowiło wypadek przy pracy.

W tych okolicznościach organ rentowy wezwał pracodawcę ubezpieczonego do sporządzenia protokołu powypadkowego dla ubezpieczonego z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r. zgodnie z zawartą w dniu 7 października 2014r. w Sądzie Rejonowym ugodą o ustalenie zdarzenia za wypadek przy pracy – sygn. akt IV P 802/14.

Protokół nie został jednak sporządzony przez B. M..

Dowód: - pismo ZUS z dnia 5 marca 2015r., w aktach ZUS

- pismo ZUS z dnia 14 maja 2015r., w aktach ZUS

- zeznania świadka B. M., k. 23-24

Decyzją z dnia 12 czerwca 2015r., nr (...) -SER-1-O.-07- (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r.

W uzasadnieniu orzeczenia organ rentowy podał, że z uwagi na to, że do wniosku nie przedłożono protokołu powypadkowego brak podstaw do przyznania ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania a jednocześnie podał, że zawarta w dniu 7 października 2014r. ugoda nie stanowi podstawy do przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego i dalej, że podjęte próby uzyskania protokołu powypadkowego od pracodawcy nie dały rezultatu.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 12 marca 2015r., k. 4 oraz w aktach ZUS

Biegły sądowy z zakresu chirurgii rozpoznał u ubezpieczonego stan po leczeniu operacyjnym zerwania przyczepu dalszego mięśnia dwugłowego ramienia z następowym, deficytem ruchomości łokcia przedramienia lewego.

Biegły ustali, że na skutek zdarzenia z dnia 27 listopada 2013r. ubezpieczony doznał urazu przyczepu dalszego mięśnia dwugłowego lewego ramienia, jak również, że uraz był spowodowany przyczyną zewnętrzną. Uraz w obrębie kończyny górnej lewej powstał w wyniku gwałtownego napięcia mięśni w czasie obciążenia kończyny górnej lewej podczas pracy.

Trwały (stały) uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego, w związku z w/w urazem, wynosi 8% według pozycji 114 a tabeli rozporządzenia (...) PS z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz. U nr 234, poz. 1974.) U wnioskodawcy występują istotne ograniczenia ruchomości stawu łokciowego lewego i przedramienia lewego. W przypadku łokcia istnieje sumaryczny deficyt 1/3 fizjologicznego zakresu ruchu natomiast w przypadku ruchów przedramienia lewego istnieje deficyt 3/4 fizjologicznego zakresu ruchu.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii, k. 27

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania ubezpieczony domagał się ustalenia prawa do jednorazowego odszkodowania z uwagi na wypadek przy pracy, któremu uległ w dniu 27 listopada 2013r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wobec faktu, iż przyczyną odmowy przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy był fakt, iż nie przedłożył on organowi rentowemu protokołu powypadkowego rzeczą Sądu było ustalenie czy zdarzenie jakiemu uległ ubezpieczony w dniu 27 listopada 2013r. stanowiło wypadek przy pracy a jeżeli tak czy na jego skutek ubezpieczony doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i w jakiej wysokości.

Zgodnie z przepisem art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015r., poz. 1242) Zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku:

- 1) nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku;
- 2) nieuznania w protokole powypadkowym lub karcie wypadku zdarzenia za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy;
- 3) gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

Nie budzi zatem wątpliwości, iż w przypadku nie złożenia protokołu powypadkowego, wobec powołanej regulacji, organ rentowy obowiązany jest do odmowy przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, które obejmują m.in. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy.

W postępowaniu prowadzonym na skutek odwołania od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z powodu nieprzedstawienia przez ubezpieczonego protokołu powypadkowego Sąd uprawniony jest jednak do dokonywania oceny, czy dane zdarzenie było wypadkiem przy pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2014r., I UZP 4/13, M.P.Pr. (...) - 328)

Przechodząc do meritum sprawy, zważyć należy, iż art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. jedn. Dz.U. z 2015, poz. 1242 ze zm.) wskazuje, że za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą.

Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z

organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego.

Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy.

W konsekwencji powyższego dla ustalenia związku zdarzenia z pracą wystarczy zatem stwierdzenie, że wypadek pozostawał w związku czasowym, miejscowym lub funkcjonalnym z pełnioną pracą, prowadzoną działalnością (tak: „Pojęcie wypadku przy pracy”, Teza nr 3, opubl. w PiZS/2003/3/8).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz na zeznaniach świadka B. M. i przesłuchaniu ubezpieczonego, które w ocenie Sądu pozwoliły na pełne odtworzenie przebiegu zdarzenia z dnia 27 listopada 2013r.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był przy tym fakt podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u B. M..

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz poczynione ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że zdarzenie z dnia 27 listopada 2013r., w wyniku którego ubezpieczony doznał urazu w postaci zerwania przyczepu dalszego ścięgna mięśnia dwugłowego ramienia lewego spełniało przesłanki wypadku przy pracy.

Wskazać w tym miejscu bowiem należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, iż w dniu 27 listopada 2013r. ubezpieczony podczas wykonywania pracy przy rozbiórce wyjazdu skuwał beton przy użyciu kilofa. Co istotniejsze w trakcie wykonywania w/w czynności, po kilkakrotnym uderzeniu kilofem w chodnik, poczuł w lewym łokciu skurcz i pieczenie na skutek czego przerwał wykonywanie czynności. Tego samego dnia spróbował jeszcze, przy wykonywaniu prac porządkowych, podnieść pustą paletę jednak natychmiast ją upuścił z uwagi na ból. Ostatecznie jednak po powrocie do domu

udał się, tego samego dnia, do (...) Szpitala (...) – Centrum Medycyny Ratunkowej we W., gdzie rozpoznano u niego zerwanie przyczepu dalszego ścięgna mięśnia dwugłowego ramienia lewego.

Z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wynika dalej, iż w dniu zdarzenia ubezpieczony wykonywał czynności na rzecz pracodawcy B. M. zgodnie z zawartą umową o pracę.

Jak wynika przy tym z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii na skutek zdarzenia z dnia 27 listopada 2013r. ubezpieczony doznał urazu przyczepu dalszego mięśnia dwugłowego lewego ramienia przy czym uraz ten był spowodowany przyczyną zewnętrzną bowiem powstał w wyniku gwałtownego napięcia mięśni w czasie obciążenia kończyny górnej lewej podczas pracy. Biegły sądowy ustalił jednocześnie, że trwały (stały) uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego, w związku z w/w urazem, wynosi 8% według pozycji 114 a tabeli rozporządzenia (...) PS z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz. U nr 234, poz. 1974.)

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłego opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało

uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego. Złożona zaś przez biegłego opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sporządził opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie dokumentacji medycznej.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonej przez biegłego, Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania, w tym wnioskodawcy. W określonym terminie 7 dni od doręczenia opinii żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłego. Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego w całości jako rzetelnej

i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego.

Tym samym nie budzi wątpliwości Sądu, iż zdarzenie z dnia 27 listopada 2013r. stanowiło wypadek przy pracy, co zresztą w trakcie postępowania przed tut. Sądem (sygn. akt IV P 802/14), w zawartej ugodzie sądowej, potwierdził pracodawca ubezpieczonego – B. M.. Zdarzenie to miało bowiem miejsce w związku z pracą wykonywaną przez ubezpieczonego na rzecz pracodawcy i w okresie zatrudnienia, spowodowane zostało przyczyną zewnętrzną a jego konsekwencją był uraz powstały u ubezpieczonego.

Tym samym uzasadnione było przyznanie ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie bowiem z treścią art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Stosownie dalej do treści art. 12 ust. 1 powołanej ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia 3 za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1.

Jak wynika natomiast z treści punktu 1 obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2016r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań

z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2016r., poz. 206) w okresie od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia 31 marca 2017r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wynoszą 780 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Stały (trwały) uszczerbek na zdrowiu jakiego doznał ubezpieczony wynosi – jak wynika z opinii biegłego 8% co uzasadniało przyznanie ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania w wysokości 6.240zł (8 x 780zł)

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał powodowi (ubezpieczonemu) prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 listopada 2013r. za 8% uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6.240zł.